

34. Te-nalț, Doamne, pururi

1. Te-nalț, Doamne, pururi, căci m-ai ridicat,
Pe vrăjmași să rîdă Tu nu i-ai lăsat.
Am strigat spre Tine, Doamne-ndurător;
Tu m-ai scos din groapă, n-ai lăsat să mor.
2. Sufletul meu, Doamne, din mormânt l-ai scos,
M-ai adus la viață dintre morți, de jos.
Domnului cântați-I, voi, cei preaiubiți,
Și slăvitu-I Nume veșnic să-L măriți!
3. Doar o clipă ține El mânia Sa,
Îndurarea-I, însă, toată viața ta.
Seara vine plânsul chinului amar,
Dimineața vine veselia iar.
4. Pentru ca și duhul, și inima mea
Pururea să-Ți cânte, mute să nu stea,
Doamne, Domnul slavei, eu cât voi trăi
Pururea pe Tine Te voi preamări!